

BESLUTNING NR. 298/23/CONS

FORSKRIFT OM GENNEMFØRELSE AF ARTIKEL 41, STK. 9, I LOVDEKRET NR. 208 AF 8. NOVEMBER 2021 OM PROGRAMMER, BRUGERGENEREREDE VIDEOER ELLER AUDIOVISUEL KOMMERCIEL KOMMUNIKATION RETTET TIL DEN ITALIENSKE OFFENTLIGHED OG FORMIDLET AF EN VIDEODELINGSPLATFORM, HVIS UDBYDER ER ETABLERET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

MYNDIGHEDEN HAR —

På rådsmødet af 22. november 2023,

UNDER HENVISNING TIL lov nr. 481 af 14. november 1995 om "*Regler for konkurrence og regulering af offentlige forsyningstjenester. Etablering af regulerende myndigheder for offentlige forsyningstjenester*",

UNDER HENVISNING TIL nr. 249 af 31. juli 1997 om "*Oprettelse af kommunikationsstyrelsen og om regler for telekommunikations-, radio- og tv-systemer*",

UNDER HENVISNING TIL Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (i det følgende benævnt "*direktivet om elektronisk handel*" eller EF-direktivet),

UNDER HENVISNING TIL lovdekret nr. 70 af 9. april 2003 om "*Gennemførelse af direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked*", særlig artikel 5, stk. 2, 3 og 4,

UNDER HENVISNING TIL Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om "*Ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold*" (i det følgende også benævnt "AVMS-direktivet")

UNDER HENVISNING TIL navnlig betragtning 10 i direktiv (EU) 2018/1808, hvorefter "*I overensstemmelse med retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol (»EU-Domstolen«) er det kun muligt at begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser, som er sikret i henhold til traktaten, begrænses, hvis der foreligger tvingende hensyn i offentlighedens interesse, f.eks. opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, forudsat at sådanne begrænsninger er begrundede, står i rimeligt forhold til målet og er nødvendige. Derfor bør en medlemsstat kunne træffe visse foranstaltninger for at sikre overholdelse af de af dens forbrugerbeskyttelsesregler, der ikke henhører under de*

områder, der samordnes ved direktiv 2010/13/EU. Foranstaltninger, der træffes af en medlemsstat for at håndhæve dens nationale forbrugerbeskyttelsesordning, herunder i forbindelse med reklamer for spil, skal være begrundede, stå i rimeligt forhold til det mål, der tilstræbes, og være nødvendige som krævet i EU-Domstolens retspraksis. Under alle omstændigheder må en modtagermedlemsstat ikke træffe nogen foranstaltninger, der vil være til hinder for retransmission på dens område af fjernsynsudsendelser fra en anden medlemsstat."

UNDER HENVISNING TIL Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester, i det følgende også benævnt "DSA"), særlig artikel 4, 5, 6, 8, 9, 10 and 85,

UNDER HENVISNING TIL den bilaterale samarbejdsaftale mellem Europa-Kommissionen og kommunikationstilsynsmyndigheden med henblik på anvendelsen af forordningen om digitale tjenester, der blev undertegnet den 30. oktober 2023,

Under henvisning til lovdekret nr. 123 af 15. september 2023 "*Hasteforanstaltninger til bekæmpelse af ungdomsnød, uddannelsesfattigdom og ungdomskriminalitet samt mindreåriges sikkerhed i den digitale verden som ændret og ophøjet til lov nr. 159 af 15. november 2023, særlig artikel 15 "Udpegelse af koordinatoren for digitale tjenester i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EU) 2022/2065 om digitale tjenester"*,

DET BEMÆRKES navnlig, at i henhold til artikel 15, stk. 1, i ovennævnte lovbestemmelse "*For at sikre effektiviteten af rettighederne og effektiviteten af de forpligtelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester, samt det dermed forbundne tilsyn med og opnåelse af de tilsigtede mål, herunder med hensyn til beskyttelse af mindreårige mod pornografisk indhold, der er tilgængeligt online, samt andet ulovligt eller på anden måde forbudt indhold, der formidles af onlineplatforme eller andre formidlingstjenester, og for at bidrage til definitionen af et sikkert digitalt miljø udpeges kommunikationstilsynsmyndigheden som koordinator for digitale tjenester, jf. artikel 49, stk. 2, i forordning (EU) 2022/2065."*

UNDER HENVISNING TIL forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen"), særlig artikel 29,

UNDER HENVISNING TIL Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation), særlig artikel 5,

UNDER HENVISNING TIL lovdekret nr. 208 af 8. november 2021 om "Gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om den konsoliderede lov om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold" (i det følgende benævnt "TUSMA" eller "konsolideret lov"), navnlig artiklerne:

- 3, stk. 1, litra c), hvor "videodelingsplatformtjeneste" defineres som "en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med selve tjenesten, dens særlige karakter eller væsentlige funktionalitet er tilrådighedsstillelse af programmer, brugergenererede videoer eller begge dele rettet til offentligheden, for hvilke udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar med henblik på at informere, underholde eller uddanne via elektroniske kommunikationsnet som omhandlet i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 12. juli 2002, og hvis organisation fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved hjælp af automatiske midler eller algoritmer, navnlig ved visning, mærkning og sekventering",
- 4, stk. 1, i den konsoliderede lov, der fastsætter: "1. De grundlæggende principper for systemet af audiovisuelle medietjenester, radiospredning og videodelingsplatformstjenester omfatter sikring af radio- og tv-mediernes frihed og pluralisme, beskyttelse af den enkeltes ytringsfrihed, herunder meningsfrihed og frihed til at modtage eller formidle oplysninger eller idéer uden begrænsninger, samtidig med at den menneskelige værdighed, princippet om ikke-forskelsbehandling og bekæmpelse af hadefuldt tale, objektivitet, fuldstændighed, trofasthed og upartiskhed respekteres, beskyttelse af ophavsret og intellektuelle ejendomsrettigheder, åbenhed over for forskellige politiske, sociale, kulturelle og religiøse holdninger og tendenser samt beskyttelse af etnisk mangfoldighed og kulturel, kunstnerisk og miljømæssig arv på nationalt og lokalt plan under overholdelse af friheder og rettigheder, navnlig personens værdighed og beskyttelse af personoplysninger, fremme og beskyttelse af barnets velfærd, sundhed og harmonisk fysisk, mental og moralsk udvikling, som garanteres ved forfatningen, EU-retten, internationale regler i italiensk ret og statslige og regionale love.
- 9, stk. 1, hvorefter "myndigheden i forbindelse med udøvelsen af de opgaver, den har fået pålagt ved lov, sikrer, at personens grundlæggende rettigheder på kommunikationsområdet respekteres, herunder gennem audiovisuelle medietjenester eller radiomedietjenester. Myndigheden udøver sine beføjelser upartisk og gennemsigtigt og i overensstemmelse med målene i direktiv (EU) 2018/1808, navnlig med hensyn til mediepluralisme, kulturel og sproglig mangfoldighed, forbrugerbeskyttelse, tilgængelighed, ikkeforskelsbehandling, et velfungerende indre marked og fremme af fair konkurrence.",

- 9, stk. 2, hvorefter "*myndigheden inden for audiovisuelle medie- og radiomedietjenester og videodelingsplatformstjenester udøver de beføjelser, der er fastsat i reglerne i denne konsoliderede lov, samt de beføjelser, der allerede er tillagt ved de øvrige gældende regler, selv om de ikke er omfattet af den konsoliderede lov, og navnlig de beføjelser, der er omhandlet i lov nr. 223 af 6. august 1990, nr. 481 af 14. november 1995 og nr. 249 af 31. juli 1997*",
- 41, stk. 7, hvorefter "*Med forbehold af artikel 14-17 i lovdekret nr. 70 af 9. april 2003, og med forbehold af bestemmelserne i de foregående stykker, kan den frie bevægelighed for programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation rettet til den italienske offentlighed og formidlet af en videodelingsplatform, hvis udbyder er etableret i en anden medlemsstat, begrænses efter beslutning af myndigheden efter den procedure, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, i lovdekret nr. 70 af 2003 for følgende formål: a) beskyttelse af mindreårige mod indhold, der kan skade deres fysiske, mentale eller moralske udvikling i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, b) bekæmpelse af tilskyndelse til racemæssigt, seksuelt, religiøst eller etnisk had og mod krænkelse af den menneskelige værdighed, c) beskyttelse af forbrugere, herunder investorer, i henhold til denne konsoliderende lov*",
- 41, stk. 8, hvorefter "*[F]or at afgøre, om et program, en brugergenereret video eller en audiovisuel kommerciel kommunikation er rettet til den italienske offentlighed, kan kriterier såsom f.eks. sproget, der anvendes, inddragelsen af et betydeligt antal kontakter på det italienske område eller opnåelsen af indtægter i Italien anvendes*".

UNDER HENVISNING TIL artikel 21 (Ikke-forskelsbehandling) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 2000 og navnlig stk. 1, hvorefter "*Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt*",

UNDER HENVISNING TIL artikel 22 (Kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fra 2000, i henhold til hvilken "*Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed*",

UNDER HENVISNING TIL artikel 3 i forfatningen, ifølge hvilken "*Alle borgere har samme sociale værdighed og er lige for loven, uanset køn, race, sprog, religion, politiske meninger, personlige og sociale forhold. Det er Republikkens pligt at fjerne hindringer af økonomisk og social karakter, som ved effektivt at begrænse borgernes frihed og lighed hindrer menneskers fulde udvikling og alle arbejdstageres effektive deltagelse i landets politiske, økonomiske og sociale organisation*",

UNDER HENVISNING TIL Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen og til direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA,

UNDER HENVISNING TIL ECRI's generelle politiske henstilling nr. 15 (Europarådets Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance) om bekæmpelse af hadefuldt tale, der blev vedtaget den 8. december 2015, og som tilskynder staterne til at træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at alle former for etnisk forskelsbehandling imødegås og udryddes i overensstemmelse med folkeretten om beskyttelse af menneskerettighederne,

UNDER HENVISNING TIL Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen,

UNDER HENVISNING TIL adfærdskodeksen for bekæmpelse af ulovlige former for hadefuldt tale online oprettet af Europa-Kommissionen den 31. maj 2016,

UNDER HENVISNING TIL meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og af Regionsudvalget COM(2017) 555 om "*Bekæmpelse af ulovligt indhold på nettet. Større ansvar for onlineplatforme*",

UNDER HENVISNING TIL "*selvregulerende lov om medier og mindreårige*", godkendt af Kommissionen med henblik på oprettelse af radio- og tv-spredningssystemet den 5. november 2002 og underskrevet af radio- og tv-selskaberne og underskrivende sammenslutninger den 29. november 2002,

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 165/06/CSP af 22. november 2006 om "*lov vedrørende respekt for personers grundlæggende rettigheder, personlig værdighed og mindreåriges fysiske, mentale og moralske udvikling i underholdningsprogrammer*",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 23/07/CSP af 22. februar 2007 med titlen "*lov om grundlæggende personrettigheder og forbud mod udbredelse af pornografiske scener*",

UNDER HENVISNING TIL beslutning 51/13/CSP af 3. maj 2013, der indeholder "*forskrifterne om tekniske foranstaltninger, der skal vedtages for at udelukke, at mindreårige ser og lytter til udsendelser, der stilles til rådighed af udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester, som kan være til alvorlig skade for deres fysiske, mentale eller moralske udvikling i henhold til artikel 34 i lovdekret nr. 177 af 31. juli*

2005, som ændret og suppleret ved lovdekret nr. 44 af 15. marts 2010, som ændret ved lovdekret nr. 120 af 28. juni 2012",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 157/19/CONS om vedtagelse af "forskriften om bestemmelser om respekt for den menneskelige værdighed og princippet om ikke-forskelsbehandling og bekæmpelse af hadefulde tale",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 37/23/CONS af 22. februar 2023 om "forskriften om beskyttelse af personens grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 30 i lovdekret nr. 208 af 8. november 2021 (konsolideret lov om audiovisuelle medietjenester)",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 194/23/CONS af 26. juli 2023 om "Ændring af regelsættet for tvistbilæggelsesprocedurer mellem brugere og operatører af elektronisk kommunikation eller udbydere af audiovisuelle medietjenester med henblik på gennemførelsen af artikel 42, stk. 9, i TUSMA for så vidt angår videodelingsplatforme",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 224/23/CONS af 27. september 2023 "Ændring af afgørelse nr. 666/08/CONS om "Forskrift for tilrettelæggelse og vedligeholdelse af registret over kommunikationsoperatører" med henblik på udarbejdelse af listen over medietjenesteudbydere under italiensk jurisdiktion samt forlængelse af fristen for afslutning af den procedure, der er omhandlet i artikel 1, stk. 5, i afgørelse nr. 105/23/CONS for den del, der vedrører registrering i registret over kommunikationsoperatører for postbefordrende virksomheder, herunder pakkeleveringsvirksomheder",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 223/12/CONS af 27. april 2012 om "Vedtagelse af den nye forskrift om kommunikationsstyrelsen og dens organisering og funktionsmåde", senest ændret ved afgørelse nr. 434/22/CONS,

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 107/19/CONS af 5. april 2019 om "forskriften om høringsprocedurer i sager, der henhører under myndighedens kompetence",

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 410/14/CONS af 29. juli 2014 om "Procedurereglerne for administrative bøder og forpligtelser", som senest ændret ved afgørelse nr. 437/22/CONS,

UNDER HENVISNING TIL afgørelse nr. 76/23/CONS af 16. marts 2023, om "Iværksættelse af den offentlige høring om udkastet til forskrift om gennemførelse af artikel 41, stk. 9, i lovdekret nr. 208 af 8. november 2021 om programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der er rettet til

den italienske offentlighed, og som formidles af en videodelingsplatform, hvis udbyder er etableret i en anden medlemsstat",

DET BEMÆRKES, at betragtning 45-48 til direktivet om elektronisk handel præciserer følgende:

"(45) "De begrænsninger i formidleransvaret for tjenesteydere, der fastsættes i dette direktiv, påvirker ikke muligheden for at anvende forskellige former for foreløbige retsmidler; sådanne foreløbige retsmidler kan navnlig bestå i afgørelser fra domstole eller administrative myndigheder, hvori det kræves, at eventuelle overtrædelser bringes til ophør eller forhindres, herunder at ulovlige informationer fjernes, eller at adgangen til dem hindres.

(46) For at blive omfattet af en ansvarsbegrænsning skal en leverandør af en informationssamfundstjeneste, som består i oplagring af information, når han har fået konkret kendskab til ulovlige aktiviteter, straks tage skridt til at fjerne informationen eller hindre adgangen til den; fjernelsen af informationen eller hindringen af adgangen til den skal foretages under overholdelse af ytringsfriheden og de procedurer, der er fastlagt på nationalt plan med henblik herpå; dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at fastsætte specifikke krav, som skal opfyldes straks, inden informationen fjernes, eller adgangen til den hindres.

(47) Kun i forbindelse med generelle forpligtelser kan medlemsstaterne ikke pålægge tjenesteyderne overvågningsforpligtelser; dette vedrører ikke overvågningsforpligtelser i særlige tilfælde og berører navnlig ikke de nationale myndigheders bekendtgørelser i henhold til national lovgivning.

(48) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge tjenesteydere, som oplagrer oplysninger, der er fremsendt af modtagere af deres tjeneste, pligt til en sådan agtpågivenhed, som med rimelighed kan forventes af dem, og som der er fastsat bestemmelser om i den nationale lovgivning, med henblik på at afsløre og forhindre visse former for ulovlige aktiviteter."

DET BEMÆRKES, at betragtning 38 i forordningen om digitale tjenester præciserer følgende:

"(38) Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og give oplysninger er omfattet af de regler, der fastsætter kompetencen i den medlemsstat, hvor den berørte tjenesteyder er etableret, med mulighed for fravigelser fra denne kompetence i visse tilfælde, jf. artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, hvis betingelserne i nævnte artikel er opfyldt. Da de pågældende påbud vedrører specifikt ulovligt indhold og specifik ulovlig information, begrænser disse påbud udstedt til udbydere af formidlingstjenester, som er etableret i en anden medlemsstat, i princippet ikke disse udbyderes frihed til at yde deres tjenester på tværs af grænserne. Derfor finder bestemmelserne i artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, herunder bestemmelserne om at begrunde foranstaltninger, der fraviger kompetencen i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, med henvisning til visse specifikke

grunde, og om meddelelse af sådanne foranstaltninger, ikke anvendelse på disse påbud",

DET BEMÆRKES, at artikel 6, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester præciserer, at: *"Denne artikel berører ikke en retslig eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med en medlemsstats retssystem at kræve, at en tjenesteudbyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den.*

I BETRAGTNING AF, at udkastet til forskrift, der er knyttet som bilag til ovennævnte afgørelse nr. 76/23/CONS, blev af den centrale meddelelsesenhed i ministeriet for erhverv og Made in Italy meddelt Europa-Kommissionen (i det følgende også benævnt "Kommissionen") i henhold til artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535, den 19. april 2023 (ref. nr. 107032). Kommissionen sendte navnlig en anmodning om præcisering den 12. maj 2023 (ref. nr. 128467 og efterfølgende tillæg nr. 129255 af 15. maj 2023), som blev besvaret den 25. maj 2023. (ref. nr. 141380), fremsendt den 31. maj 2023 via ovennævnte centrale meddelelsesenhed. På grundlag af den modtagne feedback havde Kommissionen til hensigt at fremsætte nogle afgørende overvejelser med et notat modtaget den 26. juli 2023 (ref. nr. 199894).

UNDER HENVISNING TIL de bidrag, som følgende interessenter har modtaget i forbindelse med den offentlige høring: Confindustria Radio TV (ref. nr. 134774 af 19. maj 2023), Google Ireland Limited — i det følgende blot benævnt "Google" — (ref. nr. 135451 af 19.5.2023), Meta Platforms Ireland Ltd — i det følgende blot benævnt "Meta") (ref. nr. 135845 af 22. maj 2023) og U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (ref. nr. 135846 af 22. maj 2023)

EFTER AT HAVE HØRT de bemærkninger, der blev fremsat under høringerne af følgende interessenter, som anmodede herom: Google Ireland Limited den 6. juli 2023 og Meta Platforms Ireland Ltd den 7. juli 2023

EFTER FULDFØRELSE AF den offentlige høring, der er omhandlet i afgørelse nr. 76/23/CONS,

I BETRAGTNING AF, navnlig, følgende vedrørende bemærkningerne fra Europa-Kommissionen:

i sin anmodning om præcisering, der blev fremsat efter meddelelsen af udkastet til forskrift, der blev offentliggjort til høring, anmodede Kommissionen om at præcisere, om det meddelte udkast skal betragtes som en national foranstaltning til gennemførelse af artikel 3, stk. 5, i direktivet om elektronisk handel (direktiv 2000/31/EF) og årsagerne til behovet for at vedtage en særskilt procedure for tjenester bestående af videodelingsplatforme, der er etableret uden for det italienske område. Desuden anmodede Kommissionen om fremlæggelse af yderligere oplysninger, herunder det sprog, hvorpå transmissionerne og kommunikationen

mellem platformsudbyderen og de italienske myndigheder forventes at finde sted, i overensstemmelse med det meddelte udkast, og den kontaktperson, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i det meddelte udkast, også med henvisning til det kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 12 i forordning 2022/2065 (forordning om digitale tjenester), eller hvis det tværtimod er en yderligere forpligtelse for platformsudbyderen. Desuden anmodede Kommissionen om en præcisering af, om identifikationen af emneindholdet, jf. artikel 8 i det meddelte udkast, skal forstås således, at den omfatter den nøjagtige URL (hvis tilgængelig) for at lette lokaliseringen af indholdet, og også præcisering af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i det meddelte udkast, der består i fjernelse af indhold, og navnlig de italienske myndigheders vedtagelse af foranstaltninger, der også påvirker tilgængeligheden af indhold uden for det italienske område. Endelig anmodede Kommissionen om at præcisere, om det meddelte udkast bør fortolkes således, at det ikke forhindrer fremsendelse af påbud til de andre koordinatore for digitale tjenester i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning 2022/2065.

Som svar på ovennævnte anmodning om yderligere oplysninger bemærkede myndigheden, at den meddelte forskrift skal betragtes som en national foranstaltning, der på grundlag af bestemmelserne i den konsoliderede tekst gennemfører proceduren i artikel 3 i direktivet om elektronisk handel for videodelingstjenester. I den forbindelse har myndigheden anført, at ovennævnte forskrift følger "*proceduren i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, i lovdekret nr. 70 af 2003*" i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 41, stk. 7, i TUSMA. Navnlig gennemfører de regler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, i lovdekret nr. 70 af 2003, delvis bestemmelserne i direktivets artikel 3, stk. 4, og stk. 5.

Agcom er således en uafhængig administrativ myndighed, som ikke har nogen lovgivningskompetence, men en afledt reguleringskompetence, idet den pågældende forskrift har til formål at gennemføre en primær lovbestemmelse (tidligere artikel 41 i TUSMA).

For så vidt angår anmodningen om yderligere oplysninger om den kontaktperson, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i den meddelte forskrift, har myndigheden præciseret, at denne foranstaltning har til formål at lette dialogen med udbydere af videodelingsplatforme, og at den ikke er en forpligtelse, men at den blotte udnyttelse af en option foretaget af af udbydere af digitale tjenester, og at den kan falde sammen med det tal, der er angivet i artikel 12 i DSA. Også i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i den meddelte forskrift, bemærkede myndigheden, at den definerer proceduren for begrænsning af udbredelsen af programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der er rettet til den italienske offentlighed og formidlet af en videodelingsplatform, hvis udbyder er etableret i en anden medlemsstat og rettet mod den italienske offentlighed til specifikke formål, der er defineret deri, og at denne bestemmelse følger samme procedure som fastsat i artikel 5, stk. 2-5, i direktivet om elektronisk handel. I den forbindelse mindede myndigheden om, at den siden 2013

har indført og gennemført en lignende procedure med henblik på identifikation og ophør af krænkelse på området for ophavsretlig beskyttelse på elektroniske kommunikationsnet i henhold til artikel 14, 15 og 16 i lovdekret nr. 70 af 9. april 2003, som er reguleret ved den forskrift, der er vedtaget ved afgørelse nr. 680/13/CONS, som allerede er blevet meddelt Kommissionen (notifikationsprocedure 2013/0496/I). Tilsvarende agter myndigheden i den pågældende forskrift i hastende tilfælde at henvende sig direkte til udbyderen af videodelingsplatformen og pålægge denne at vedtage foranstaltninger, herunder fjernelse, der er egnet til at forhindre den italienske offentlighed i at få adgang til ulovligt indhold. Det er derfor blot et påbud, der begrænser (geoblokerer) det indhold, der er rettet til Italien, og som formidles af en udbyder af videodelingsplatforme, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og webstedet er ikke lukket ned. Det skal også bemærkes, at denne foranstaltning er berettiget i de samme tilfælde som dem, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktivet om elektronisk handel og anses for at fortjener særlig beskyttelse (beskyttelse af mindreårige, beskyttelse af forbrugeren, herunder investor, og bekæmpelse af tilskyndelse til racehad, seksuelt, religiøst eller etnisk had samt mod krænkelse af den pågældende persons menneskelige værdighed).

For så vidt angår det sprog, som transmissionerne og kommunikationen forventes at finde sted på mellem platformens udbyder og de italienske myndigheder i overensstemmelse med den meddelte forskrift, har myndigheden præciseret, at anvendelsesmåden i alle de administrative retsakter og foranstaltninger, som myndigheden har vedtaget, også over for enheder, der ikke er etableret i Italien, men som tildeler deres tjenester dér, er anvendelsesmåden for det italienske sprog. Hvad angår identifikationen af programmet, den brugergenererede video eller den audiovisuelle kommercielle kommunikation anførte myndigheden endvidere i henhold til artikel 8 i den meddelte forskrift, at den ikke fandt det hensigtsmæssigt at fastsætte den nøjagtige URL, også i lyset af den seneste nationale retspraksis, idet det forudsættes, at der, hvor den foreligger, vil blive givet rettidig kommunikation til udbyderen af videodelingsplatforme. Under alle omstændigheder har myndigheden stillet sig selv til rådighed for at ændre forskriften for at gøre det lettere at identificere det indhold, der skal fjernes.

Endelig præciserede myndigheden, at den meddelte forskrift ikke er til hinder for fremsendelse af påbud til de andre koordinatore for digitale tjenester i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning 2022/2065.

Kommissionen fremsatte også i lyset af de yderligere oplysninger, der blev indhentet, nogle afgørende bemærkninger til det meddelte udkast til forskrift. Som et indledende skridt henviste den til DSA-forordningen, som fastlægger en harmoniseret lovramme for udbydere af onlineformidlingstjenester for så vidt angår deres forpligtelser til at bekæmpe ulovligt og skadeligt indhold på deres tjenester. Kommissionen bemærkede i denne forbindelse, at onlineplatforme er en af formidlingstjenester som omhandlet i artikel 3, litra i), i DSA, og at disse platforme,

når de opfylder kriterierne i artikel 1, stk. 1, litra aa), i AVMS-direktivet, sammenholdt med Kommissionens retningslinjer fra juli 2020, også ville kunne kvalificeres som videodelingsplatformstjenester i henhold til direktivet om audiovisuelle medietjenester. I en sådan situation vil både AVMS-direktivet og forordningen om digitale tjenester derfor finde anvendelse.

Generelt bemærker Kommissionen, at den meddelte forskrift kan vurderes i lyset af bestemmelserne i DSA da den præciserer den gældende procedure for begrænsning af tilgængeligheden af indhold, der lagres af videodelingsplatformstjenester, der leveres af enheder, der er etableret i andre medlemsstater end Italien, og som udbyder grænseoverskridende tjenester på italiensk område.

Med hensyn til detaljerne noterede Kommissionen sig oplysningerne i svaret på anmodningen om yderligere oplysninger og navnlig den ikke-obligatoriske karakter af udpegelsen af et kontaktpunkt i henhold til artikel 8, stk. 1, i den meddelte forskrift, som fortsat er frivillig for tjenesteudbyderen og kan falde sammen med det kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 12 i forordningen om digitale tjenester. Kommissionen noterede sig ligeledes de supplerende forklaringer vedrørende virkningerne af eventuelle påbud i det meddelte udkast, som ville være begrænset til tjenestemodtagerne på det italienske område. Kommissionen glædede sig også over præciseringen af, at det meddelte udkast ikke forhindrer, at påbud sendes til andre koordinators for digitale tjenester i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester.

Med hensyn til indholdet af de påbud, der er vedtaget i henhold til den meddelte forskrift, påpegede Kommissionen i forbindelse med indsættelsen af den nøjagtige URL til identifikation af ulovligt indhold og brugen af det italienske sprog til transmission af det samme til udbydere af videodelingsplatforme, at artikel 9 og 10 i DSA harmoniserer visse specifikke minimumsbetingelser, som administrative eller retslige påbud fra en medlemsstat skal opfylde for at udløse en forpligtelse for udbydere af formidlingstjenester til at underrette de kompetente myndigheder om opfølgningen af sådanne påbud. Kommissionen nævner bl.a.: i) medtagelse af klare oplysninger, der gør det muligt for udbyderen af formidlingstjenester at identificere og lokalisere ulovligt indhold (artikel 9, stk. 2, litra a), nr. iv) og ii) overførsel på et af de sprog, der er angivet af udbyderen af formidlingstjenester eller på et andet af medlemsstaternes officielle sprog, aftalt mellem den udstedende myndighed og den pågældende udbyder eller på udstedelsesmyndighedens sprog, forudsat at det ledsages af en passende oversættelse (artikel 9, stk. 2, litra c), og artikel 10, stk. 2, litra c)).

Desuden bemærkede Kommissionen, at den procedure, der er fastsat i det meddelte udkast, har til formål at gennemføre de proceduremæssige skridt, der er fastsat i artikel 3, stk. 4 og 5, i direktivet om elektronisk handel, herunder meddelelser til tjenesteyderens oprindelsesland og til Kommissionen. På dette punkt henviste den derfor til informationssystemet for det indre marked ("IMI"), der er udviklet under

pilotprojektet på grundlag af artikel 29 i forordning (EU) nr. 1024/20126 ("IMI-forordningen"), og opfordrede om nødvendigt til at henvise til anvendelsen af dette system til udstedelse af enhver foranstaltning over for en bestemt grænseoverskridende udbyder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 3 i direktivet om elektronisk handel.

Endelig mindede Kommissionen om behovet for at sikre, at national lovgivning er i overensstemmelse med forordningen om digitale tjenester og, hvor det er relevant, med direktivet om elektronisk handel, herunder IMI's gennemførelsessystem.

PÅ BAGGRUND AF de bidrag, der er erhvervet i forbindelse med den offentlige høring og de tilhørende evalueringer af myndigheden, jf. nedenfor:

Generelle bemærkninger

De involverede enheders vigtigste positioner

Alle enheder, der deltager i høringen, glæder sig over den forslåede forskrift, der har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for italienske brugere i forbindelse med det indhold, der anvendes via videodelingsplatformstjenester.

En enhed håber, at kriterierne for at identificere de videoer, der skal gøres til genstand for restriktive foranstaltninger, vil være lige så strenge som i radio- og tv-systemet.

En anden enhed bemærker visse kritiske spørgsmål vedrørende koordineringen af udkastet til forskrift med direktiv 2010/13/EU om audiovisuelle medietjenester, som efterfølgende ændret ved direktiv 2018/1808, DSA-forordningen, direktivet om elektronisk handel og mere generelt oprindelseslandsprincippet. Ud fra et første synspunkt har den bl.a. anført, at selv om udkastet til forskrift er inspireret af EF-direktivets artikel 3, betragtes udkastet til forskrift som en national regel, hvis vedtagelse ikke er fastsat — og udtrykkeligt er udelukket — af AVMS-direktivet og ikke er nødvendig i betragtning af, at der findes bestemmelser i lovdekret nr. 70/03, som er udtømmende, umiddelbart anvendelige og fuldstændigt overlappende med det nævnte udkast. Ud fra et andet synspunkt bemærker den samme enhed desuden kritiske spørgsmål med hensyn til koordineringen mellem udkastet til forskrift og DSA-forordningen. Den henviser i denne forbindelse til betragtning 9 i ovennævnte forordning, hvorefter det er forbudt for medlemsstaterne at vedtage eller opretholde yderligere nationale krav vedrørende de forhold, der er omfattet af denne forskrifts anvendelsesområde, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat heri, da dette ville berøre den direkte og ensartede anvendelse af de fuldt ud harmoniserede regler, der finder anvendelse på udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med denne forskrifts mål. Enheden bemærker, at anvendelsesområdet for udkastet til forskrift synes at overlappe DSA-forordningens anvendelsesområde, som omfatter beskyttelse af mindreårige og forbrugere, samt bekæmpelse af hadefuld tale eller diskriminerende indhold. Endelig er den samme enhed af den opfattelse, at udkastet til forskrift udviser uoverensstemmelser med hensyn til overholdelsen af oprindelseslandsprincippet, jf.

artikel 3 i direktivet om elektronisk handel, hvorefter medlemsstaten ikke kan begrænse den frie bevægelighed for en given tjeneste i informationssamfundet med hensyn til indhold, der blot betragtes som "farligt" og ikke ulovligt. Endelig bemærker enheden i denne forbindelse, at den eneste fortolkning af TUSMA's artikel 41, stk. 7, der er i overensstemmelse med EU-retten, er den, der begrænser dens anvendelsesområde til kun at omfatte det indhold, der udgør en ulovlig handling. En anden fortolkning ville nemlig være i strid med oprindelseslandsprincippet og forbuddet mod overregulering. Den foreslår derfor at præcisere lovgivningens anvendelsesområde bedre ved klart at henvise det indhold, der er underlagt begrænsning, til den kategori af indhold, der er i strid med italiensk lovgivning.

En anden enhed understreger behovet for at respektere EU-rettens principper som et vigtigt redskab for et velfungerende indre marked med henblik på at begunstige europæiske og italienske brugere. Desuden understreger den i sin egenskab af videodelingsplatform, at den har udstyret sig med ekstremt strenge reklamestandarder, der gælder for alle brugere, herunder mindreårige, og som pålægger meget høje standarder for betalte reklamer. Den understreger betydningen af harmonisering som et centralt princip for at sikre, at onlinetjenester og forbrugere kan drage fordel af et reelt digitalt indre marked i EU.

Endelig fremhæver en anden enhed betydningen af de bestemmelser, der er indført ved den pågældende forskrift, navnlig med hensyn til den nye procedure, der tager sigte på at fjerne ulovligt indhold, som giver mulighed for en ny mulighed for intervention både direkte af kommunikationstilsynsmyndigheden i hastende tilfælde og af den regulerende myndighed i det land, hvor delingsplatformen er oprettet i alle andre tilfælde. Derfor finder den det nødvendigt at udbrede det så bredt som muligt, også gennem støtte fra forbrugerorganisationer, for at øge brugernes bevidsthed om indholdet af samme forskrift.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til de betænkeligheder for så vidt angår koordineringen mellem den pågældende forskrift og de vigtigste EU-forordninger, der henvises til heri (DSA-forordningen, direktivet om elektronisk handel, AVMS-direktivet), gentages det indledningsvis, at det var den nationale lovgiver, der ved gennemførelsen af direktiv 2018/1808 gav myndigheden denne beføjelse i TUSMA's artikel 41. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at lovgiver udtrykkeligt har henvist til de procedurer, der er fastsat i artikel 5 i lovdekret 70/03.

Det bemærkes også, at det udkast til forskrift, der blev forelagt til offentlig høring, blev meddelt Europa-Kommissionen, som, selv om den fremsatte en anmodning om præcisering, ikke fandt nogen konflikt med EU-lovgivningen. Som Europa-Kommissionen har anført, indeholder den pågældende forskrift desuden kun bestemmelser om intervention i visse tilfælde, der er specifikt identificeret i artikel 41, stk. 7, i lovdekret 208/2021, med henblik på følgende formål: "*a) beskyttelse af mindreårige mod indhold, der kan skade deres fysiske, mentale eller moralske udvikling*".

[...] b) bekæmpelse af tilskyndelse til racemæssigt, seksuelt, religiøst eller etnisk had og af krænkelse af den menneskelige værdighed og c) beskyttelse af forbrugere, herunder investorer".

Hvad angår betænkelighederne for så vidt angår overholdelsen af oprindelseslandsprincippet, gentages det, at forskriften er baseret på direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel, ifølge hvilket hver medlemsstat kan begrænse udvekslingen af informationstjenester fra en anden stat med hensyn til en bestemt tjeneste i informationssamfundet til visse betingelser. I henhold til direktivets artikel 3, stk. 4, skal de foranstaltninger, som en medlemsstat agter at træffe, navnlig være: i) nødvendige af følgende grunde (lov og orden, beskyttelse af folkesundheden, den offentlige sikkerhed, herunder national sikkerhed og forsvar, beskyttelse af forbrugere, herunder investorer ii) træffes over for en informationssamfundstjeneste, som krænker de i nr. i) omhandlede mål, eller som udgør en alvorlig og tungtvejende risiko for en krænkelse af disse mål og iii) stå i et rimeligt forhold til disse mål. I sådanne tilfælde bestemmer lovgivningen, at medlemsstaten skal, uden at det berører retssager, herunder forudgående retsmøder og handlinger, der udføres i forbindelse med efterforskning af kriminalsager, først have opfordret den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, til at gribe ind; hvis den ikke har truffet foranstaltninger, eller foranstaltningerne ikke er passende, skal den meddele Kommissionen og medlemsstaten, at den har til hensigt at træffe sådanne foranstaltninger.

Ovennævnte artikel 3, stk. 5, giver også mulighed for i hastende tilfælde at fravige disse betingelser. Foranstaltningerne skal i så fald snarest muligt meddeles Kommissionen og den medlemsstat hvori enheden er etableret eller anses for at være etableret samt sagens hastende karakter.

På grundlag af disse antagelser vedtog myndigheden forskriften om beskyttelse af ophavsretten til elektroniske kommunikationsnet, der er knyttet som bilag til afgørelse nr. 680/13/CONS — som også regulerer myndighedens interventioner i forbindelse med ulovlige handlinger begået af enheder, der er etableret uden for Italien. Ovennævnte forskrift blev også meddelt Europa-Kommissionen og godkendt af forvaltningsdomstolen.

Med særlig henvisning til koordineringen mellem den pågældende forskrift og DSA-forordningen bør det bemærkes, at artikel 6 i DSA (som erstattede artikel 14 i direktivet om elektronisk handel) om regler og bestemmelser vedrørende "opbevaring af oplysninger" ikke berører muligheden for, at en retslig eller administrativ myndighed i overensstemmelse med hver medlemsstats retssystem kan kræve, at tjenesteyderen forebygger eller bringer en overtrædelse til ophør.

I den forbindelse skal det bemærkes, som Kommissionen allerede har påpeget, at de nye bestemmelser finder anvendelse i overensstemmelse med og inden for de grænser, der er fastsat i DSA. I overensstemmelse med hvad Europa-Kommissionen har givet udtryk for, henviser myndigheden navnlig til betragtning 38 i DSA-forordningen, hvori det hedder, at "*påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og give oplysninger er*

omfattet af de regler, der fastsætter kompetencen i den medlemsstat, hvor den berørte tjenesteyder er etableret, med mulighed for fravigelser fra denne kompetence i visse tilfælde, jf. artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, hvis betingelserne i nævnte artikel er opfyldt. Da de pågældende påbud vedrører specifikt ulovligt indhold og specifik ulovlig information, begrænser disse påbud udstedt til udbydere af formidlingstjenester, som er etableret i en anden medlemsstat, i princippet ikke disse udbyderes frihed til at yde deres tjenester på tværs af grænserne. Derfor finder bestemmelserne i artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, herunder bestemmelserne om at begrunde foranstaltninger, der fraviger kompetencen i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, med henvisning til visse specifikke grunde, og om meddelelse af sådanne foranstaltninger, ikke anvendelse på disse påbud."

Da det derfor er underforstået, at i henhold til artikel 8 i DSA, er generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder mod ulovlige aktiviteter mod digitale platforme, ikke obligatoriske, berører dette ikke myndighedens mulighed for at kræve, at formidlingstjenesteudbyderen forebygger eller bringer en overtrædelse til ophør i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, i DSA-forordningen.

I betragtning af drøftelserne med Kommissionen og for at sikre maksimal tilpasning til de procedurer, der er fastsat i DSA, anses det desuden for hensigtsmæssigt at fastsætte, at myndigheden som koordinator for digitale tjenester for Italien (i henhold til artikel 15 i lovdekret nr. 123 af 16. september 2023 ændret og ophøjet til lov nr. 159 af 15. november 2023) i henhold til artikel 9, stk. 4, i DSA fremsender den vedtagne bekendtgørelse til alle koordinators for digitale tjenester gennem det system, der er oprettet i henhold til artikel 85 i DSA.

Om de definitioner, der er omhandlet artikel 1

De involverede enheders vigtigste positioner

En enhed foreslår i artikel 1, litra f), at lade sætningen "*med undtagelse af de såkaldte gifs*" fordi gifs (graphics interchange formats) som bekendt er serier af billeder, der kun kan defineres gennem deres format og kan fortsætte i et betydeligt tidsrum til de formål, der er omhandlet i bestemmelsen under høring. Den har navnlig anført, at selv gifs på ti eller 20 sekunder kan formidle skadeligt indhold, og i øvrigt fremgår det af den samme regel, at den ønsker at se bort fra programmets varighed med henblik på definition.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til forslaget om at lade henvisningen til *gifs* fra definitionen af et program og mere generelt til at udvide forskriften til også at omfatte disse billeder skal det bemærkes, at denne ordlyd (som udtrykkeligt udelukker dem) blev fastsat direkte af den italienske lovgiver i artikel 3, stk. 1, litra g), i lovdekret 208/2023 med særlig henvisning til definitionen af "program". Denne medtagelse var desuden et valg, da den italienske lovgiver gennemførte direktiv EU 2018/1808, også i overensstemmelse med betragtning 6 i direktivet.

Om de subjektive kriterier for identifikation af indhold rettet til den italienske offentlighed, der er omhandlet i artikel 3

De involverede enheders vigtigste positioner

Hvad angår identifikationskriterierne med henblik på at afgøre, om et indhold er rettet mod den italienske offentlighed, bemærker en enhed, at de er i strid med artikel 41, stk. 8 og 9, i den konsoliderede lov og samtidig forekommer at være generiske og alt for brede. Den understreger navnlig, at den primære lovgivning ikke giver myndigheden beføjelse til at fastlægge kriterierne for identifikation af indhold rettet til den italienske offentlighed; Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at artikel 41, stk. 9, i den konsoliderede lov blot begrænser myndighedens reguleringsbeføjelser til "*den procedure for vedtagelse af de i stk. 7 omhandlede foranstaltninger*", uden at nævne fastlæggelsen af de kriterier, der gør det muligt at identificere det indhold, der er rettet mod den italienske offentlighed. På den anden side bemærker den samme enhed, at den nationale lovgivers bestemmelse af en række elementer som eksempel synes at kræve, at det indhold, der er rettet mod den italienske offentlighed, skal vurderes på grundlag af en vurdering, der skal foretages fra sag til sag.

Ud fra et andet synspunkt hævder den samme enhed, at myndighedens intervention efter dens opfattelse ikke vil være begrænset til at præcisere bestemmelserne i den primære lovgivning, men i stedet har en urimeligt innovativ karakter. På den ene side har Kommissionen anført, at bestemmelsen om, at opfyldelsen af blot et af kriterierne i artikel 3 er tilstrækkelig til at kvalificere indholdet som rettet mod den italienske offentlighed, er i strid med TUSMA's artikel 41, stk. 8, som derimod blot nævner en række kriterier som eksempel. På den anden side er den af den opfattelse, at udkastet til forskrift indfører kriterier, der ikke har noget at gøre med hovedreglen, hvoraf nogle efter dens opfattelse ikke synes at være relevante for den omtvistede vurdering. Den samme enhed har navnlig anført, at de faktiske omstændigheder, at en udbyder af videodelingsplatforme genererer indtægter i Italien eller udbyder en brugergrænseflade på italiensk eller stiller italiensk til rådighed som brugssprog for platformen er alle irrelevante for vurderingen af, om visse brugergenererede indhold, der oplagres på denne platform, er rettet mod den italienske offentlighed. Den bemærker derimod, at anvendelsen af kriterierne på en udbyder af videodelingsplatforme, der opererer i forskellige EU-lande, de facto ville bringe alt indhold, der er tilgængeligt på platformen, inden for anvendelsesområdet for udkastet til forskrift i strid med det samme rationale i artikel 41, stk. 7, i den konsoliderede lov. Den samme enhed foreslår derfor at lade hele bestemmelsen udgå.

Myndighedens bemærkninger

Hvad angår undtagelsen om, at den primære lovgivning ikke udtrykkeligt tillægger myndigheden beføjelse til at fastlægge kriterierne for at afgøre, om et program, en brugergenereret video eller en audiovisuel kommerciel kommunikation er rettet mod den italienske offentlighed, bemærkes det indledningsvis, at Agcom som en uafhængig administrativ myndighed, der er ansvarlig for at regulere og føre tilsyn med kompetenceområderne, udøver sine beføjelser på en måde, der er funktionel til den mest effektive opfyldelse af den offentlige interesse, der ligger til grund for reglerne om tildeling af beføjelser. I denne henseende kan den vedtage forskrifter eller fortolkningsretningslinjer, der har til formål bedre at præcisere anvendelsesområdet for bestemmelserne i den primære ret. I den foreliggende sag har lovgiver allerede identificeret kriterier, om end som eksempel, på grundlag af hvilke myndigheden har besluttet at udarbejde yderligere fortolkningsretningslinjer, uden at dette berører muligheden for at vurdere sagen fra sag til sag.

Med særlig henvisning til den omstændighed, at myndigheden besluttede at betragte de livekriterier, der er identificeret som alternative og ikke kumulative, med henblik på at afgøre, om et program, en brugergenereret video eller en audiovisuel kommerciel kommunikation, der formidles af en udbyder etableret i en anden medlemsstat, er rettet mod den italienske offentlighed, bemærkes det, at dette valg netop er baseret på denne listes rent forklarende og illustrative anvendelsesområde.

Endelig skal det med henvisning til bemærkningerne vedrørende indtægtskriteriet erindres om, at dette kriterium blev indsat direkte af den nationale lovgiver.

Om de rapporter til myndigheden, der er omhandlet i artikel 6

De involverede enheders vigtigste positioner

En enhed frygter, at sager ved myndigheden kan overlappe hinanden med retssager vedrørende det samme audiovisuelle indhold. Kommissionen bemærker navnlig, at selv om det i udkastet til forskrift bestemmes, at der ikke kan indledes eller fortsættes en procedure for myndigheden, hvis der verserer en sag for den retslige myndighed vedrørende samme indhold som omhandlet i artikel 6, stk. 4, opstår Agcom's forpligtelse til at undlade at stemme efter dens opfattelse, hvis sagen vedrører samme indhold og er blevet indledt mellem de samme parter. Den forelæggende ret har i denne forbindelse anført, at eftersom der er tale om sager, der er baseret på beskyttelsen af offentlighedens interesser, er identiteten af den enhed, der anmoder om fjernelse af et bestemt indhold, ikke af afgørende betydning i modsætning til identiteten af det i den pågældende procedure omhandlede indhold og den udbyder af videodelingsplatforme, der oplagrer det. Den mener derfor, at retssager, der involverer den samme udbyder af videodelingsplatforme, men en anden modpart under alle omstændigheder bør resultere i en original eller efterfølgende forældelse af yderligere procedurer i overensstemmelse med princippet om *ne bis in idem*.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til bemærkningerne om risikoen for eventuel overlapning af sager ved myndigheden med retssager vedrørende det samme audiovisuelle indhold er vi enige i forslaget. I betragtning af at proceduren for fjernelse af indhold fra en platform til deling af videoindhold er baseret på beskyttelsen af offentlighedens interesser, er det aftalt, at identiteten af den enhed, der anmoder om fjernelse heraf, er irrelevant, mens identiteten af det indhold, der er omfattet af den samme procedure, er relevant.

Om den indledende undersøgelsesprocedure ved det direktorat, der er omhandlet i artikel 8

De involverede enheders vigtigste positioner

Med hensyn til den indledende undersøgelsesprocedure ved myndigheden og navnlig for det kompetente direktorat, der er omfattet af artikel 8 i udkastet til forskrift, er en enhed af den opfattelse, at tidsrammen for den indledende undersøgelsesprocedure ved direktoratet er for lang og tyder på en betydelig indskrænkning af fristerne. Den foreslår navnlig, at den administrative procedure afsluttes inden for fem dage i stedet for 30 dage og bør suspenderes i højst fem dage i stedet for 15 dage. Med henvisning til fristerne for spontan tilpasning foreslår den desuden, at der gives tilladelse til to dage i stedet for fem dage og en eventuel forlængelse med yderligere tre dage i stedet for fem dage. De foreslåede ændringer, som enheden bemærker, er nødvendige, da proceduren tager sigte på at fjerne indhold, der anses for at være skadeligt for mindreåriges psykofysiske udvikling og for den menneskelige værdighed, hvilket tilskynder til had, og den skal derfor være et hurtigt og effektivt redskab, der kan anvendes til at beskytte sådanne juridiske situationer og interesser, idet der fastsættes tidsrammer, der kan forhindre alvorlig og uoprettelig skade for brugerne og deres rettigheder.

På den anden side udtrykker en anden enhed stærk tvivl om, hvorvidt der fastsættes strenge frister for udbydere af videodelingsplatforme. Den bemærker navnlig, at angivelsen af bindende og fastsatte frister ville være i strid med EU-lovgiverens tilgang, som både i direktivet om elektronisk handel og i DSA-forordningen — og navnlig artikel 9 om påbud rettet mod ulovligt indhold, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder — har undgået at indføre forud fastsatte frister for netop at give mulighed for en vurdering fra sag til sag, også på grundlag af indholdets art og andre faktiske omstændigheder, for at muliggøre en mere præcis afvejning af interesser og mindske risiciene for ytringsfriheden online. Den foreslår derfor at fjerne enhver henvisning til specifikke frister for udbydere af videodelingsplatforme, jf. artikel 8 i udkastet til forskrift, og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i DSA-forordningen opretholde en generel henvisning til vedtagelsen af de krævede foranstaltninger "uden unødigt forsinkelse". Samme enhed bemærker, at Agcom i henhold til artikel 8, stk. 5, kun er forpligtet til at afslutte proceduren, hvis ansøgeren anlægger sag. På den anden side har den anført, at der ikke

er fastsat bestemmelser om, at den udbyder, der ønsker at anlægge sag mod den bruger, der har uploadet det angiveligt krænkende indhold på en platform, ikke har mulighed for at anlægge sag. Den foreslår derfor, at den ændres i overensstemmelse hermed.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til anmodningen om at afkorte de deri fastsatte frister for proceduren skal det bemærkes, at disse er blevet defineret ved at skabe en rimelig balance mellem de forskellige involverede interesser, idet det sikres, at brugerne beskyttes effektivt i overensstemmelse med proceduremæssige garantier, og under hensyntagen til behovet for, at autoriteten gennemfører de nødvendige undersøgelser. Under henvisning til, hvad der allerede er blevet bemærket med hensyn til fristerne for, hvornår udbydere af videodelingstjenester kan gå videre med fjernelsen, bemærkes det, at de frister, der er fastsat her, er ikke-obligatoriske frister, der kan sikre sikkerhed i forbindelse med administrative foranstaltninger.

I lyset af bemærkningerne fra de forskellige enheder, der er involveret i høringen, og af hensyn til effektiviteten af den administrative foranstaltning nedsættes fristerne for afslutning af kontrollen forud for undersøgelsen fra 12 til fem (tidligere artikel 5, stk. 4). I tilfælde af spontan tilpasning fra den udbyder af videodelingsplatforme, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, også på grundlag af bestemmelserne i forskriften om bekæmpelse af piratkopiering online (afgørelse 680/13/CONS som ændret) er det ligeledes fastsat, at proceduren afsluttes med en afgørelse om afskedigelse fra direktøren. Det kompetente kollektive organ underrettes regelmæssigt om de således arrangerede dokumenter.

Under henvisning til fristerne for proceduren og i lyset af de modtagne bemærkninger og under hensyntagen til behovet for i visse tilfælde at indhente oplysninger, der er relevante for den administrative foranstaltning, anses det for hensigtsmæssigt udtrykkeligt i artikel 11 at fastsætte, at eventuelle anmodninger om oplysninger, der er nødvendige, suspenderer fristerne for den i artikel 8 omhandlede procedure. Endelig for så vidt angår fristen for afslutningen af proceduren på baggrund af de modtagne bemærkninger og af hensyn til effektiviteten af den administrative foranstaltning nedsættes de relevante frister fra 30 til 15.

Om de endelige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9

De involverede enheders vigtigste positioner

Med hensyn til bestemmelsen om de endelige foranstaltninger, der kan vedtages af myndigheden, mener to enheder, at tidsrammerne i artikel 9.2 i udkastet til forskrift er yderst bindende for udbyderen af videodelingsplatformes gennemførelse af en foranstaltning truffet af myndigheden (fjernelse af indhold), da det ville tilskynde til overdreven fjernelse af potentielt legitimt indhold og under alle omstændigheder være i strid med de principper, der er fastsat i DSA. De bemærker navnlig, at DSA ikke fastsatte på forhånd fastsatte frister for fjernelse af indhold, da dette ville risikere at

underminere ytringsfriheden og ikke ville gøre det muligt at anerkende forskellene mellem de forskellige typer indhold. Endelig bemærker de, at bestemmelsen af frister, der kun finder anvendelse på nationalt plan, ville underminere DSA's mål om at fastlægge en harmoniseret ramme for indholdsregulering og risikerer at skabe retsusikkerhed for virksomheder, der opererer i Europa. De foreslår derfor at fjerne fristerne for fjernelse af indhold fra udkastet til forskrift og bringe det i overensstemmelse med ånden og bogstavet i DSA, ifølge hvilken udbydere af formidlingstjenester skal følge op på et påbud om fjernelse af indhold "*uden unødigt forsinkelse*".

En enhed med specifik henvisning til myndighedens påbud til udbyderen af indholdsdelingstjenester (i henhold til artikel 9, stk. 2, i udkastet til forskrift) foreslår, at indholdet identificeres via den relevante URL med henblik på at identificere det på en unik måde. I den forbindelse, under henvisning til bestemmelserne i artikel 9 i DSA-forordningen (ifølge hvilke "*Medlemsstaterne sikrer, at et påbud som omhandlet i stk. 1, når det fremsendes til udbyderen, som minimum opfylder følgende betingelser: a) dette påbud indeholder følgende elementer: [...] iv) tydelige oplysninger, der sætter udbyderen af formidlingstjenester i stand til at identificere og lokalisere det pågældende ulovlige indhold såsom en eller flere URL'er og om nødvendigt yderligere oplysninger*"), bemærker den, at URL'en er den eneste måde, hvorpå man utvetydigt kan identificere den nøjagtige elektroniske placering af det indhold, der er omfattet af myndighedens foranstaltninger, og give udbyderen af videodelingstjenester mulighed for at vurdere det og straks træffe passende foranstaltninger.

En enhed mener, at den foranstaltning, som myndigheden kan vedtage i henhold til artikel 9 i udkastet til forskrift, er alt for generel og bred ("*alle foranstaltninger, herunder fjernelse, der er egnede til at forhindre den italienske offentlighed i at få adgang til indhold, der anses for at være i strid med formålene i artikel 4*"). Den samme enhed bemærker, at et så bredt anvendelsesområde kan føre til uforholdsmæssigt byrdefulde, uforholdsmæssige eller vilkårlige påbud såsom f.eks. overvågningsforpligtelser (som udtrykkeligt er forbudt i henhold til direktivet om elektronisk handel, AVMS-direktivet og DSA-forordningen) eller blokeringsforpligtelser, der ikke står i et rimeligt forhold til overtrædelsens omfang (f.eks. blokering af hele kanaler i tilfælde af begrænsede eller mindre overtrædelser) eller forpligtelser, der ikke kan håndhæves teknisk (til skade for det samme mål, som TUSMA har til formål at opnå). Desuden indeholder udkastet til forskrift ikke en detaljeret angivelse af de elementer, som myndighedens restriktive påbud nødvendigvis skal indeholde, hvilket er i strid med retssikkerhedsprincippet. Sådanne påbud bør i henhold til samme enhed omfatte de samme elementer som dem, der er fastsat i artikel 9 i DSA-forordningen, herunder en fuldstændig begrundelse for at forklare, hvorfor oplysningerne ville udgøre ulovligt indhold med henvisning til en eller flere specifikke bestemmelser i EU-retten eller den nationale lovgivning, der er i overensstemmelse med samme lovgivning.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til bemærkningerne fra deltagerne i høringen vedrørende fastlæggelsen af specifikke frister for videodelingsplatformens gennemførelse af en foranstaltning truffet af myndigheden, gentages ovenstående. Da der kun er tale om ikke-obligatoriske og ikke-omfattende frister, anses det for hensigtsmæssigt at opretholde bestemmelsen af det dokument, der skal konsulteres. Desuden gentages det, at det samme ikke synes at være i strid med den ordlyd, som EU-lovgiveren anvender i DSA-forordningen, i betragtning af dens ikke-obligatoriske karakter.

Med hensyn til anmodningen om at angive den nøjagtige URL for indholdet i påbuddet, også i lyset af, hvad Europa-Kommissionen har bemærket, anses det for hensigtsmæssigt at fastsætte at det påbud, der er sendt til udbydere af videodelingsplatforme, opfylder betingelserne i artikel 9, stk. 2, litra a), nr. iv), i DSA-forordningen, vedrørende medtagelse af tydelige oplysninger, der sætter udbyderen af formidlingstjenester i stand til at identificere og lokalisere det pågældende ulovlige indhold såsom en eller flere URL'er og om nødvendigt yderligere oplysninger. I betragtning af de specifikke minimumsbetingelser, som administrative påbud skal opfylde for at udløse en forpligtelse for udbydere af formidlingstjenester til at underrette de kompetente myndigheder om opfølgningen af sådanne påbud, fastsættes det i forskriften desuden, at påbud skal fremsendes i overensstemmelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c), i DSA.

Med hensyn til de betænkeligheder, som en enhed har givet udtryk for med hensyn til indholdet af myndighedens påbud til videodelingsplatformen, bemærkes det, at påbuddene under alle omstændigheder er nøjagtige og specifikke. Som bekendt forbyder artikel 8 i DSA-forordningen faktisk vedtagelsen af en generel overvågningsforpligtelse eller aktive undersøgelsesforpligtelser. På den anden side berører samme forordnings artikel 6 ikke en retslig eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med en medlemsstats retssystem at kræve, at en tjenesteudbyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den, som det er tilfældet i den foreliggende sag. Hvad angår frygten for, at påbuddet er uforholdsmæssigt, skal det bemærkes, at sidstnævnte, der er udtryk for en administrativ beføjelse, udmønter sig i vedtagelsen af en administrativ retsakt, der ikke blot skal begrundes, men også står i et rimeligt forhold til det forfulgte formål. Desuden skal det bemærkes, at alle foranstaltninger vedtaget af myndigheden kan anfægtes ved den kompetente dommer.

Endelig blev der med henblik på at sikre størst mulig gennemsigtighed og harmonisering med procedurerne i forordningen om digitale tjenester fastsat bestemmelser om fremsendelse af påbuddet til udbyderen af videodelingsplatforme til koordinatorene for digitale tjenester i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i DSA.

Om proceduren for indberetning til den nationale kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 10

De involverede enheders vigtigste positioner

En enhed sætter pris på den procedure, der foreslås i udkastet til forskrift, som indeholder bestemmelser om underretning af Europa-Kommissionen og den kompetente nationale myndighed, dvs. den medlemsstat, hvor udbyderen af videodelingsplatformen er etableret (eller anses for at være etableret). Den bemærker imidlertid, at de frister, der er fastsat i forskriften, navnlig artikel 10, stk. 2, i udkastet til forskrift om koordinering af Agcom med den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderen er etableret, er alt for strenge. Den foreslår i denne forbindelse at henvise til den ordlyd, der anvendes i ERGA's aftalememorandum ("MOU"), som anvender udtrykket "uden unødigt forsinkelse" i stedet for en præcis angivelse af svaret.

På den anden side bemærker en anden enhed, at de interventionstider, der er fastsat heri, er overdrevne og kan gøre den italienske myndigheds eller den udenlandske myndigheds intervention forsinket og derfor ineffektiv. I den forbindelse foreslår det, at der indføres en forenklet procedure for samarbejde mellem de to myndigheder med indførelsen af midlertidige beføjelser, som "*i tilfælde af en særlig bekræftelse af, at det undersøgte indhold er skadeligt, tager sigte på en forebyggende fjernelse af det samme, indtil proceduren er fastlagt*".

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til de betænkeligheder, som visse deltagere i høringen har givet udtryk for, skal det bemærkes, at de deri fastsatte frister kun skal forstås som ikke-obligatoriske og ikke-omfattende frister. I den forbindelse mener vi ikke, at vi kan acceptere forslaget om at anvende den samme ordlyd, der allerede er fastsat i DSA-forordningen, fordi medtagelsen af en frist, selv om den ikke er obligatorisk, sikrer større sikkerhed for myndighedens handlinger i alle de involverede enheders interesse.

Med hensyn til samarbejdsproceduren mellem myndighederne i de forskellige medlemsstater og i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger om udstedelse af foranstaltninger over for en grænseoverskridende udbyder som omhandlet i artikel 3 i direktivet om elektronisk handel anses det desuden for hensigtsmæssigt i forskriften at præcisere, at alle meddelelser til myndighederne i de øvrige medlemsstater og til Kommissionen i forbindelse med meddelelsen til den nationale kompetente myndighed finder sted via informationssystemet for det indre marked til administrativt samarbejde, jf. forordning (EU) nr. 1024/2012 (IMI-systemet).

Om det tilsyn med sanktioner, der er omhandlet i artikel 12

De involverede enheders vigtigste positioner

En enhed foreslår udtrykkeligt at fastsætte, at når de tilfælde, der er omfattet af den pågældende forskrift, indtræffer, kan der ikke pålægges administrative bøder, eftersom artikel 41 i den konsoliderede lov ikke pålægger udbydere af videodelingstjenester, der er etableret i en anden medlemsstat, nogen sanktion. Den konsoliderede lovs artikel 41, stk. 13, bidrager også i denne forstand, idet det fastsættes, at "*hvis en udbyder af videodelingsplatforme, der er etableret i en anden medlemsstat, overtræder artikel 41 og 42, kan myndigheden sende en passende rapport til den nationale tilsynsmyndighed i den pågældende medlemsstat.*" Den foreslår derfor, at den pågældende forskrifts artikel 12, stk. 1, udgår, eller at der henvises specifikt til de bestemmelser i sanktionsforskriften, der finder anvendelse på den pågældende forskrift, eftersom myndigheden ikke har nogen sanktionsbeføjelse.

Myndighedens bemærkninger

Med hensyn til anmodningen om at slette henvisningen til procedurereglerne om myndighedens administrative sanktioner og forpligtelser bemærkes det, at den pågældende forskrift er en procedureforskrift, som ikke indfører nye og andre sanktioner end bestemmelserne i den primære lovgivning. Under alle omstændigheder har myndigheden fortsat mulighed for at gå videre i henhold til artikel 1, stk. 31, i lov nr. 249/1997 i tilfælde af manglende overholdelse af påbuddet.

Om forskriftens ikrafttrædelse

De involverede enheders vigtigste positioner

En enhed foreslår først at fastsætte en frist fra offentliggørelsen af forskriften, hvorefter den træder i kraft. Dette er for at gøre det muligt for udbydere af videodelingsplatforme at tilpasse sig bestemmelserne heri.

Myndighedens bemærkninger

I accepten af anmodningen, som vi er enige i, også i betragtning af de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre rettidig overholdelse af påbuddene om videodelingsplatformsudbyderes fjernelse af ulovligt indhold, fastsætter myndigheden en frist på 30 dage for forskriftens ikrafttrædelse.

I BETRAGTNING AF, at det desuden blev fundet hensigtsmæssigt at supplere den pågældende forskrift med det, der er blevet anført ovenfor, med specifik henvisning til forordning (EU) 2022/2065 (forordningen om digitale tjenester) og til informationssystemet for det indre marked til administrativt samarbejde (IMI-systemet)

samt til at foretage nogle formelle præciseringer og ændringer af hensyn til større proceduremæssig klarhed i gennemførelsen af den indledende undersøgelsesprocedure og i myndighedens forvaltning af rapporterne

I BETRAGTNING AF, at det i lyset af bemærkningerne i forbindelse med den offentlige høring af interessenter og Kommissionens bemærkninger er nødvendigt at ændre og supplere det udkast til forskrift, der er sat til høring inden for de grænser og af de grunde, der er anført ovenfor;

UNDER HENVISNING TIL formandens rapport —

VEDTAGET FØLGENDE

Enkelt artikel

1. Den offentlige høring "*om gennemførelse af artikel 41, stk. 9, i lovdekret nr. 208 af 8. november 2021 om programmer, brugergenererede videoer eller audiovisuel kommerciel kommunikation rettet til den italienske offentlighed og formidlet af en videodelingsplatform, hvis udbyder er etableret i en anden medlemsstat*", jf. bilag A til denne beslutning, vedtages hermed.

Denne foranstaltning kan indbringes for den regionale forvaltningsdomstol for Lazio senest 60 dage efter offentliggørelsen.

Denne beslutning offentliggøres på myndighedens websted og træder i kraft 30 dage efter offentliggørelsen.

Rom, den 22. november 2023

FORMAND
Giacomo Lasorella

Attestering af beslutningen overensstemmelse
GENERALSEKRETÆR
Giulietta Gamba

Bilag A til afgørelse nr. 298/23/CONS

**FORSKRIFT OM GENNEMFØRELSE AF ARTIKEL 41, STK. 9, I
LOVDEKRET NR. 208 AF 8. NOVEMBER 2021 OM PROGRAMMER,
BRUGERGENEREREDE VIDEOER ELLER AUDIOVISUEL KOMMERCIEL
KOMMUNIKATION RETTET TIL DEN ITALIENSKE OFFENTLIGHED OG
FORMIDLET AF EN VIDEODELINGSPLATFORM, HVIS UDBYDER ER
ETABLERET I EN ANDEN MEDLEMSSTAT**

DEL I

Artikel 1

Definitioner

1. I forhold til denne forskrift er der fastsat følgende definitioner:
 - a) "TUSMA": Lovdekret nr. 208 af 8. november 2021 om "*Gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om den konsoliderede lov om udbud af audiovisuelle medietjenester i betragtning af de ændrede markedsforhold*"
 - b) "Lovdekret": Dekret nr. 70 af 9. april 2003 om "*Gennemførelse af direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked*"
 - c) "Tjenesteudbyder": udbyderen af informationssamfundstjenester eller den fysiske eller juridiske person eller ikke-anerkendte sammenslutning, der leverer en informationssamfundstjeneste, dvs. den tjeneste, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i lov nr. 317 af 21. juni 1986 som ændret ved lovdekret nr. 223 af 15. december 2017 med senere ændringer
 - d) "Videodelingsplatformstjeneste": en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten, dens særlige karakter eller væsentlige funktionalitet er at udbyde programmer, brugergenererede videoer eller begge dele rettet til offentligheden, for hvilke udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar, med henblik på at informere, underholde eller uddanne via elektroniske kommunikationsnet som omhandlet i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 12. juli 2002, og hvis organisation fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved hjælp af automatiserede midler

eller algoritmer, navnlig ved visning, tagging og sekventering

- e) "Udbyder af videodelingsplatform": den fysiske eller juridiske person, der udbyder en videodelingsplatformstjeneste
- f) "Program": en række animerede billeder, med eller uden lyd, med undtagelse af den såkaldte *gif*, som udgør et enkelt element, uanset varighed, inden for en tidsplan eller et katalog udarbejdet af en medietjenesteudbyder, herunder spillefilm, videoklip, sportsbegivenheder, sitcom-serier, dokumentarfilm, børneprogrammer og original fiktion
- g) "Brugergenereret video": en række animerede billeder, med eller uden lyd, som udgør et enkelt element, uanset varighed, skabt af en bruger og uploadet til en videodelingsplatform af den samme eller en anden bruger
- h) "Audiovisuel kommerciel kommunikation": billeder med eller uden lyd, der direkte eller indirekte skal fremme varer, tjenesteydelser eller billeder af en fysisk eller juridisk person, der udøver en økonomisk aktivitet, herunder bl.a. tv-reklamer, sponsoring, tv-promovering, tv-shopping og produktplacering, indsat eller ledsagende i et brugergenereret program eller i en video mod betaling eller andet vederlag eller med henblik på selvpromovering
- i) "Forbruger": enhver fysisk person, der handler som led i sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin erhvervsmæssige virksomhed
- j) "Bruger": den fysiske eller juridiske person, som uploader på en videodelingsplatform det indhold, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra g) og h), i TUSMA, dvs. den fysiske person, der ser det indhold, der er tilgængeligt via en videodelingsplatform
- k) "Investor": detailkunden eller detailinvestoren i henhold til lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998 om finansloven, dvs. den kunde eller investor, der ikke er en professionel kunde eller en professionel investor
- l) "Koordinator for digitale tjenester på etableringsstedet": koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor en formidlingstjenesteudbyders hovedvirksomhed er beliggende, eller hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret
- m) "Myndighed": kommunikationsstyrelsen

- n) "Kollektivt organ": myndighedens råd
- o) "Direktorat" og "Sagsansvarlige": henholdsvis myndighedens direktorat for digitale tjenester og den sagsansvarlige *pro-tempore* (midlertidig)
- p) "Kontor": den organisatoriske enhed
- q) "Kompetent national myndighed": den administrative myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderen af en videodelingsplatform er etableret eller anses for at være etableret, og som er kompetent til at håndtere de forhold, der er omfattet af denne forskrift
- r) "Person med ansvar for sagen": den leder eller tjenestemand, der i overensstemmelse med myndighedens regler for organisation og drift har ansvaret for at udføre undersøgelsesaktiviteterne og enhver anden pligt i forbindelse med den procedure, der er omhandlet i disse forskrifter
- s) "Elektroniske kommunikationsnet": netværk som defineret i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018
- t) "Sanktionsforskrift": bilag A til afgørelse nr. 410/14/CONS om "Procedureregler for administrative sanktioner og forpligtelser", senest ændret og suppleret ved beslutning nr. 697/20/CONS
- u) "Direktiv om audiovisuelle medietjenester": Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018
- v) "DSA-forordningen" eller "DSA": Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester).
- w) "ERGA": Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester, der blev nedsat ved Europa-Kommissionens afgørelse C(2014) 462 af 3. februar 2014
- x) "Aftalememorandum": det dokument, som ERGA vedtog den 3. december 2020 med henblik på at fastlægge en ramme for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemmerne med henblik på en harmoniseret anvendelse af AVMS-direktivet.

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

- y) "IMI-system": informationssystemet for det indre marked til administrativt samarbejde, jf. forordning (EU) nr. 1024/2012, er det system, der i øjeblikket anvendes til meddelelser i henhold til artikel 3 i direktivet om elektronisk handel.

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 2

Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 41, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 6, i TUSMA regulerer denne forskrift proceduren for ved bekendtgørelse fra myndigheden at begrænse den frie bevægelighed for programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der formidles af en videodelingsplatform, hvis udbyder er etableret i en anden medlemsstat, og som er rettet til den italienske offentlighed, i overensstemmelse med kriterierne i artikel 3.
2. Myndigheden træffer de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, hvis de er:
 - a) nødvendige i forhold til de formål, der er omhandlet i artikel 4
 - og
 - b) står i rimeligt forhold til disse formål.

Artikel 3

Subjektive identifikationskriterier

1. For at afgøre, om et program, en brugergenereret video eller en audiovisuel kommerciel kommunikation, der formidles af en udbyder, der er etableret i en anden medlemsstat, er rettet til den italienske offentlighed, skal mindst et af følgende kriterier være opfyldt:
 - a) den fremherskende anvendelse af det italienske sprog i programmet, den brugergenererede video eller audiovisuelle kommercielle kommunikation, der skal vurderes i forhold til lyd, undertekster eller brug af det italienske tegnsprog
 - b) brugen af det italienske sprog inden for videodelingsplatformen, der skal vurderes i forhold til tilstedeværelsen af tekstelementer på italiensk i brugergrænsefladen, samt tilgængeligheden af den flersprogede funktion, der omfatter det italienske sprog

- c) inddragelse gennem videodelingsplatformen eller programmet, den brugergenererede video eller kommercielle kommunikation af et betydeligt gennemsnitligt antal månedlige brugere i Italien på grundlag af data fra organer med den højeste repræsentation af hele referencesektoren, også i lyset af multimediekonvergensprocesser, hvis organisering også opfylder principperne om upartiskhed, autonomi og uafhængighed
- d) udbyderen af videodelingsplatformens opnåelse af indtægter i Italien, selv om der er taget højde for dem i regnskaberne for virksomheder med hjemsted i udlandet.

Artikel 4

Formålet med interventionen

1. I henhold til artikel 41, stk. 7 og 8, i TUSMA kan den frie bevægelighed for programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der formidles af en videodelingsplatform som omhandlet i artikel 2, stk. 1, ved myndighedens afgørelse begrænses til følgende formål:

- a) beskyttelse af mindreårige mod indhold, der kan skade deres fysiske, mentale eller moralske udvikling i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, i TUSMA
- b) bekæmpelse af tilskyndelse til racemæssigt, seksuelt, religiøst eller etnisk had og mod krænkelse af den menneskelige værdighed
- c) forbrugerbeskyttelse, herunder investorer, som beskrevet i TUSMA.

2. Med henblik på det foregående stykke handler myndigheden:

- a) straks og direkte, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, første punktum, hvis der ved afslutningen af den i artikel 5 omhandlede forudgående undersøgelse foreligger en hastesag som omhandlet i artikel 5, stk. 4, i *lovdekretet* vedrørende fremkomsten af kendsgerninger eller omstændigheder, der udgør en alvorlig, overhængende og uoprettelig skade for brugernes rettigheder
- b) efter den procedure, der er omhandlet i artikel 10, og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, andet punktum, i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen hastesag som omhandlet i foregående litra a).

KAPITEL II

Proceduren for vedtagelse af begrænsende foranstaltninger

Artikel 5

Interventionsordninger og aktiviteter forud for undersøgelsen

1. Direktoratet foretager på eget initiativ eller efter meddelelse fra parten den kontrol, der er nødvendig for at kontrollere tilstedeværelsen af indhold, der er rettet til den italienske offentlighed, og som ikke opfylder formålene i artikel 4.
2. Direktoratet indsamler alle nødvendige elementer, herunder gennem inspektioner, anmodninger om oplysninger og dokumenter, høringer og rapporter.
3. Med henblik på udførelsen af tilsynsvirksomheden kan direktoratet benytte sig af støtte fra den redaktionelle radiospredningsgruppe, en del af finansstyrelsens særlige hold for varer og tjenester, poststyrelsen og det statslige politis styrelse for kommunikation, i overensstemmelse med de aftalememoranda, der er indgået med myndigheden.
4. Kontrolaktiviteterne forud for undersøgelsen skal afsluttes, bortset fra særlige og begrundede krav, senest fem dage efter det tidspunkt, hvor direktoratet har fået formelt kendskab til de faktiske forhold.

Artikel 6

Rapportering til myndigheden

1. Enhver kan til myndigheden indberette udbredelse af programmer, brugergenererede videoer og audiovisuel kommerciel kommunikation, der formidles af en videodelingsplatform som omhandlet i artikel 2, stk. 1, hvis den mener, at indholdet er i strid med de formål, der er anført i artikel 4.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning sendes ved at anvende og udfylde hele det skema, der er tilgængeligt på myndighedens websted, med angivelse af særligt:
 - a) personoplysninger for den indberettende person: navn, efternavn og adresse eller bopæl eller navn, retlig repræsentant og vedtægtsmæssigt hjemsted, for så vidt angår juridiske personer
 - b) navnet på den pågældende udbyder af videodelingsplatforme
 - c) det indhold, der formodes at være ulovligt i henhold til denne forskrift, og som tilvejebringer alle relevante elementer til entydig identifikation heraf og, hvor det er muligt, den person, der har uploadet det til videodelingsplatformen
 - d) eventuelle yderligere funktionelle elementer i vurderingen af den indberettede adfærd, kopi af eventuelle rapporter, der allerede er sendt til udbyderen af videodelingstjenester og resultatet heraf, samt en kopi af eventuel korrespondance mellem dem
 - e) begrundelsen for anmodningen og den interesse, der antages at blive skadet ved

udbredelsen af indholdet.

3. Hvis indberetningen ikke indeholder de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, kan direktoratet under udøvelsen af sine beføjelser under alle omstændigheder indlede undersøgelsen, når betingelserne for vedtagelse af den i artikel 9 omhandlede foranstaltning på grundlag af en kort gennemgang af den modtagne dokumentation, synes at være opfyldt.
4. Sagen for myndigheden må ikke føres, hvis sagen verserer for den retslige myndighed for samme sag.
5. De modtagne rapporter kan opdeles i forhold til sagens genstand, den skadede interesse eller den pågældende platform og blive behandlet samlet. I så fald løber den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, fra modtagelsen af den sidste rapport.

Artikel 7

Resultatet af aktiviteter forud for undersøgelsen

1. Direktoratet sørger inden for den i artikel 5, stk. 4, omhandlede frist, for administrativ afslutning af ansøgninger, der:
 - a) afvises på grund af manglende overholdelse af kravene i artikel 6, stk. 2, eller mangel på væsentlige oplysninger
 - b) afvises i henhold til artikel 6, stk. 4, eller for at bringe den påståede overtrædelse til ophør
 - c) afvises, da de ikke falder ind under anvendelsesområdet for denne forskrift
 - d) er åbenbart ubegrundede, da der åbenbart mangler de faktiske og retlige betingelser, der kan udgøre en overtrædelse, herunder hvad angår myndighedens beføjelser.
2. Direktoratet underretter ansøgeren om de dokumenter, der er indgivet i henhold til stk. 1, litra a), b), c) og d).
3. Hver tredje måned underretter direktoratet det kollektive organ om, hvilke procedurer der er indledt eller afsluttet.
4. Den sagsansvarlige indleder indenfor den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, proceduren i henhold til artikel 8, stk. 1, efter at have modtaget det kompetente kontors forslag med en præcis beskrivelse af de faktiske omstændigheder og vurderingen af, om der foreligger en hastesag, jf. artikel 4, stk. 2, litra a), medmindre det er fastsat i stk. 1. Hvis den sagsansvarlige ikke finder, at der foreligger en hastesag som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), og forudsat, at denne ikke påbyder arkiveringen i henhold til stk. 1, overfører samme sagsansvarlige inden for den i artikel 5, stk. 4, nævnte samme frist resultaterne af aktiviteten forud for undersøgelsen til det kollektive organ med henblik på de efterfølgende afgørelser,

der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.

Artikel 8

Undersøglesproceduren ved direktoratet

1. Direktoratet meddeler udbyderen af videodelingsplatform ved kontaktpunktet for Italien, hvis angivet, også i henhold til artikel 12 i DSA-forordningen, eller på dets vedtægtsmæssige hjemsted. Proceduren afsluttes senest 15 dage efter meddelelsen, bortset fra enhver suspension, der ikke overstiger 15 dage, med henblik på gennemførelse af specifikke og begrundede tilbundsående undersøgelser.
2. Den indledende meddelelse skal indeholde identifikation af programmet, den brugergenererede video eller den audiovisuelle kommercielle kommunikation, som hævdes at være i strid med de interesser og formål, der er omhandlet i artikel 4, et sammendrag af de faktiske omstændigheder og resultatet af de foretagne undersøgelser, en angivelse af det kompetente kontor og den person, der er ansvarlig for sagen, samt fristen for indgivelse af svarskrifter og for afslutningen af den procedure, der indledes med underretningen.
3. Med den samme meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, underretter direktoratet udbyderen af videodelingsplatformen, at han/hun spontant kan efterkomme anmodningen inden for fem dage efter indledningen, og direktoratet, som påbyder den administrative afslutning af proceduren.
4. Bortset fra tilfælde med særlig tilpasning, jf. stk. 3, sender direktoratet, efter resultatet af undersøgelsen, dokumenterne til det kollektive organ med forslag om indgivelse eller vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 41, stk. 7, i TUSMA.
5. Hvis rekvirenten under sagens behandling i samme situation henviser til den judicielle myndighed, underretter han straks direktoratet herom. I så fald arrangerer den sagsansvarlige en administrativ registrering.

Artikel 9

Endelige foranstaltninger

1. Det kollektive organ afslutter proceduren, hvis det finder, at betingelserne i artikel 2, stk. 2, ikke er opfyldt.

2. Hvis betingelserne i artikel 2, stk. 2, er opfyldt, påbyder det kollektive organ udbyderen af videodelingsplatformen at træffe alle foranstaltninger, herunder fjernelse, som forhindrer den italienske offentlighed i at få adgang til indhold, der anses for at være i strid med formålene i artikel 4.
3. Det i stk. 2 omhandlede påbud skal indeholde klare oplysninger, der gør det muligt for udbyderen af videodelingsplatformen at identificere og lokalisere det pågældende ulovlige indhold, f.eks. en eller flere nøjagtige URL'er og om nødvendigt supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra a), nr. iv), i DSA, og fremsendes i overensstemmelse med de angivelser, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra c), i DSA.
4. Påbuddet skal følges omgående og under alle omstændigheder senest tre dage efter meddelelsen.
5. De i stk. 2 omhandlede foranstaltninger samt sagens hastende karakter meddeles omgående og under alle omstændigheder senest tre dage efter meddelelsen til Europa-Kommissionen og den kompetente administrative myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderen er etableret eller anses for at være etableret, samt til alle koordinators for digitale tjenester i henhold til artikel 9, stk. 4, i DSA

KAPITEL III

Indberetningsproceduren til den nationale kompetente myndighed

Artikel 10

Indberetning til den nationale kompetente myndighed

1. Efter at have gennemgået dokumenterne og vurderet den rapport, der er indgivet i henhold til artikel 7, stk. 4, andet punktum, fremsender det kollektive organ, medmindre det vurderes, at betingelserne for arkivering er opfyldt eller, ved hastesager, for indledningen af proceduren anført i artikel 8, straks påbyder transmission af dokumenterne til den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderen er etableret eller anses for at være etableret, ved at aktivere de relevante procedurer for samarbejde mellem medlemsstaterne gennem IMI-systemet, herunder ved at anvende de relevante oplysninger fra aftalememorandummet.
2. Hvis der ikke er modtaget en meddelelse fra den nationale kompetente myndighed senest syv dage efter fremsendelsen af de i stk. 1 omhandlede dokumenter eller inden for den anden frist, der er fastsat i de relevante samarbejdsprocedurer, underretter direktoratet det kollektive organ og påbyder, at proceduren indledes, jf. artikel 8.

3. I tilfælde af at den nationale kompetente myndighed har fremsendt den vedtagne foranstaltning inden for den frist, der er omhandlet i stk. 2, vurderer direktoratet dens hensigtsmæssighed og udarbejder en specifik rapport, som den sender til det kollektive organ inden for syv dage, som anerkender eller påbyder at indlede proceduren, hvis endelige handling, hvis den består af et påbud som omhandlet i artikel 9, stk. 2, skal meddeles Europa-Kommissionen og den kompetente nationale myndighed inden vedtagelsen gennem IMI-systemet.

DEL II

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

Frister

1. Ved beregningen af de frister, der er omhandlet i denne forskrift, tages der kun hensyn til arbejdsdage.
2. Hvis det er nødvendigt at anmode om oplysninger, suspenderes fristerne fra datoen for den afgående protokol til datoen for den indgående protokol og under alle omstændigheder i en periode på højst ti dage.

Artikel 12

Regler om henvisning

1. For det, der ikke udtrykkeligt er fastsat i disse forskrifter, finder forskriften om sanktioner anvendelse.
2. De øvrige koordinators for digitale tjenesters beføjelse til at vedtage påbud i henhold til artikel 9, stk. 4, i DSA-forordningen berøres ikke.

Artikel 13

Revisionsklausul

1. Myndigheden forbeholder sig ret til at revidere denne forskrift inden for to år efter dens ikrafttrædelse i lyset af erfaringerne med anvendelsen.